

бодай спробував натякнути, що насправду все це через яскраво виражену пуританську жилку, мене б це не на жарт розлютило. Не так давно я розкопав у старому блокноті один запис, який зробив, мабуть, років у вісімнадцять: «Усе тут мені тхне гнилизною, гнилизною перезрілих фруктів. Ніде більше бридка механіка народжень, злягань і смерті — це монструозне збурення життя, яке греки називали *міазмами*, тобто “поганню,” — не виглядає так брутально й водночас настільки підфарбовано, щоб вабити до себе увагу; ніде більше люди не вірять так сильно в облуду, в переміни та смерть смерть смерть».

Мені здається, це досить-таки серйозно. Судячи з цитати, варто було б мені лишитися в Каліфорнії — і я обов’язково злигався б із якоюсь сектою або, щонайменше, сів би на дуже химерну дієту. Пам’ятаю, саме в той час я читав Піфагора й мені напрочуд імпонували деякі його думки: наприклад, ходити в білому або не їсти нічого, що має душу.

Натомість мене занесло на Східне узбережжя.

У Гемпдені я опинився з ласки долі. Якось увечері одного довгого Дня подяки, коли за вікном крапав дощ, а за столом відкривали консервовану журавлину на тлі футбольного матчу, який ішов по ящику, я повернувся у свою кімнату після чергової сварки з батьками (причини вам зараз уже не назву, але зазвичай ми сварилися через гроші та мою школу) і копався в гардеробі, намагаючись відшукати пальто, аж раптом випала вона — брошурка про Гемпден-коледж у місті Гемпден, штат Вермонт.

Йй, брошурці, уже виповнилося два роки. У старших класах мені прислали чимало такої реклами, бо я непогано склав випускні тести, хоча й не настільки добре, щоб гарантувати собі стипендію. Цей проспект, наприклад, рік пролежав у підручнику геометрії.

Навіть не знаю, звідки він узявся в гардеробі. Мабуть, я його не викинув, бо він був дуже гарний. Десятки годин у випускному класі я просидів, вивчаючи в ньому фотографії, ніби за допомогою такого тривалого споглядання можна було осмотичним способом проникнути в чисту, незаплямовану тишу, яка там панувала. Навіть зараз я їх пам’ятаю, достоту як ілюстрації з улюблених дитячих книжок. Блискучі газони, серпанок гір у тремкій далечині, вітряні осінні стежини, якими можна блукати по кісточки в опалому листі, багаття й тумани в долині, віолончелі, темні шиби, сніг.

Гемпден-коледж, місто Гемпден, штат Вермонт. Заснований 1895 року. (Сам тільки цей факт уже викликав подив. У Плано майже все було засноване після 1962-го.) Кількість студентів — 500 осіб. Змішане